

2006 Fröökynöiden esiintymismatka Viroon elokuussa

MATKALLA KASVETAAN KUOROLAISEKSI

Tallinna, Tartto, Viljandi. Ne kangastelivat kuorolaisten mielessä, kun torstaina 24.8. pakkauduttiin harjoitusten päätteeksi linja-autoon. Tyttökuoro Oulun Fröökynät oli lähdössä esiintymismatkalle Viroon. Mukana oli 23 tyttöä ja kuoronjohtaja Ahti Sepp. Matkanjohtajana oli Pirjo Nyman ja huoltajina olivat Olli Ylijoki, Heikki Saajoranta ja Anna Tilvis

Yötä myöten ajoimme Helsinkiin ja sieltä jatkoimme aamulaivalla Tallinnaan. Eipä aikaakaan kun kaupunki kohosi silmiemme eteen, erityisesti vanha kaupunki nousi esille vastustamattoman keskiaikaisena. Tere tulemast! Ohjelmassa oli vanhaan kaupunkiin tutustumista jalkapelillä. Kuorojohtajan Ahti Seppin johdolla kiersimme kaikki tärkeimmät nähtävyydet.

Kuoromatalla kun ollaan, niin ei olla hiljaa. Toompean mäen korkeimmalla kohdalla sijaitsee keskiaikainen tuomiokirkko, jossa oli upeat puitteen laulaa ex tempore 'Ave Maria' kaikkien iloksi.

Kiertokävelyn ja ruokailun jälkeen suuntasimme Tarttoon. Hotellimme Starest on uusi tulokas ja emme heti löytäneet sitä. Ahti kysyi tietä, ja kyytiimme nousi mummo, joka opasti meidät ihan oikeaan paikkaan. Tästä syntyikin lentävä lause, että jos emme tiedä jonnekin tietä, niin otetaan mummo kyytiin.

VIRITTELYÄ VILJANDISSA

Tere hommikust! Olipa yöni kaikille tarpeen. Tarton keskeisin osa on rakennettu myös mäen päälle, Emajoen rantaan. Suuntasimme tutustumaan kaupunkiin ja taas Ahti johti meitä. Ensin Kalevipojan patsaalle, jossa kuulumme tarinaa tästä virolaisten kansalliseepoksen sankarista ja hänen keskeisestä merkityksestään viroon kansalle.

Ensimmäinen konsertti oli tämän lauantaipäivän illalla. Sitä varten ajoimme Viljandiin, jossa maisemat muuttuivat vehreämmiksi ja kumpuilevimmiksi. Esiintymispaikaksi varatussa kirkossa oli mahdollista ensin harjoitella pari tuntia ja sitten siirryimme nauttimaan picnic-päivällisen korkealla sijaitsevassa puistossa, josta avautui upea näköala järvimaiseman yli. Siellä oli sijainnut aikoinaan valtava linnoitus.

Paavalin kirkossa pidettyyn ilmaiskonserttiin saapui kuulijoita noin 20 ja he saivat kuulla antoisan ja monipuolisen esityksen. Seuraavat kommentit kuultiin bussissa konsertin jälkeen. Ahti sanoi: "Tämä konsertti oli erittäin hyvä. Rehellisesti sanon, että te olitte erittäin hyviä. Te olitte tasokas kuoro täällä. Kaikki tykkäs teistä mahottoman paljon."

Kuoron 'lääkäri' Heikki Saajoranta totesi, että kuulosti todella kauniilta. Ja hän kertoi, että oli seurannut kahta paikallista ladya, joiden tunteet olivat vaihdelleet itkusta nauruun. Ja taputukset olivat sitä luokkaa, että sormuksia sai keräillä ympäri kirkkoa.

ONNISTUMINEN VALKEASSA SALISSA

Sunnuntaina oli Tartossa ohjelmassa ostoksilla oloa ja matkan pääkonsertti. Ostoskierroksen jälkeen kokoonnuimme lounaalle pitseriaan, vertailimme ostospussien sisältöä ja sitä mitä kukin oli krooneillaan matkamuistoksi hankkinut. Tämän jälkeen palasimme napakasti hotellille lepäämään ja valmistautumaan illan konserttiin. Aikataulussa pysymistä tähdennettiin: puku päällä puoli viis.

Konserttipaikka oli osa vanhaa Tarton yliopiston aluetta, nimeltään Historiamuseo ja sen Valkea sali. Puitteet olivat mitä parhaimmat. Kuoro oli vauhdissa ja antoi kuulijoilleen parastaan. Mukana oli laulamisen ilo ja tyttöjen hymyt. Konsertin lopuksi laulettiin kaksi ylimääräistä ja saatiin kukkia. Kuulijoita oli vajaat kaksikymmentä.

Kuoronjohtaja Ahti konsertin jälkeen: "Olitte aivan uskomattoman hyviä. Ei ollut kovin paljon yleisöä, mutta toisaalta konsertti oli aivan upea. Tämä ohjelma on hyödynnettävä Oulussa. Tästä on hyvät lähtökohdat jatkaa." Lisäsuitsutusta antoi palaute paikallisilta musiikinopettajilta, jotka sanoivat, etteivät ole niin hyvää kuoro kuulleet viime aikoina. Aitäh Tartu!

Maanantaina aikaistimme lähtöä ja niinpä olimme jo kello 7.30 onnikan nokka kohti Tallinnaa. Laivamatka kuului poikkeuksellisen rattoisasti. Upean merilounaan jälkeen tytöt siirtyivät karaoke-baariin ja esiintyivät muiden joukossa. Mieleenpainuva oli koko kuoron yhteisesitys 'Majakene mere ääres' tuplatempolla. Sokerina pohjalla oli 'Suomen laulu', jonka tytöt kajauttivat, kun väki odotteli tungoksessa maihin pääsemistä. Silloin tuntui kiitollisuutta, että oli saanut olla huoltajana tällä matkalla.

Ai niin. Ja jotta matka varmasti jäisi kaikille muistoihin, niin kotimatalla Viitasaaren kohdalla puhkesi eturengas.

Kuorolaisten vanhempi kaarti tietää jo, mitä kuoromatalla olo tarkoittaa. Heiltä löytyy täsmällisyyttä, jaksamista, hyvää henkeä luovia laulun luikahduttamisia ja nuoremista huolehtimista. Nuoremmat kuorolaiset tietenkin opettelevat kuoromatkan tavoille.

Anna Tilvis